

הוראות ההסתדרות באסיפה החגיגית של קן ורשה

ביום 23.11.1941

אל חברי הקן, חזק!

המערכה האחרונה לדרמה של הטבח האכזרי טרם נגמרה. טרם נקרש הדם השפוך בשדות מערב-אירופה, טרם דעכו לשונות האש, האוכלות ומתפשטות ללא כל מכשול, טרם נדמו אנקות החללים הבוקעות מבין ההריסות – ושוב כוחות ההרס יצאו במחול האבדון והכליה.

מבצר הקידמה האנושית והסוציאליזם הותקף. צבאות הפאשיזם חדרו לברית המועצות, ולמרות הקורבנות הרבים נכבש זה, שהיה פרי שנות עמל ועבודה. אולם מה צורב כאב הכובש, כשרגלו תדרוך על עיי חורבות עשנים ומה תיקוד אש הנקמה בהיווכחו, כי נצחנו נצחון פירוס הוא.

והרחק הרחק מכאן, מאות ואלפים קילומטרים, הוכרעו אחינו הקרובים לטבח. במינסק, קיוב ואודסה נשחטו יהודים לרבבות, בוילנה ובערי ליטא העלו האלים הצמאים לדם את חברינו, חלוצי התנועה השומרית, על המוקד...

כבוד לקדושים!

אבדה זו ללא כל תמורה היא לעם וזכר הקדושים ישאר חקוק לעולם בלוחות ההיסטוריה היהודית.

אולם ידוע נדע, כי מלחמה זו של הפאשיזם אחרונה היא, וכל יום מקרב את גסיסתו. נדע זאת דווקא אנחנו, שהוסגרנו בחומות מבצרי האחרונים, בחומות (לבנים) בסימטאות מרופשות ואפלות, כשחרב הרעב תתהפך (מעלינו) והמחלות הנוראות תקצורנה את קצין, וישא (כל איש?) את עול השיעבוד כשבלבו מכרסמת תולעת היאוש. (לרגלינו) רבצה תהום גדולה, שפערה את פיה לבלי חוק לבלוע את קורבנותיה. ומה רבו הקורבנות...

יהודי הגיטו הנאנק תחת עול גורלו, הנאבק עם החיים על קיומו, יסבלו משנה סבל. שלטון הרשע שהניף את שבט קפצו עלינו להכחידנו, מצא לו סיוע למצוץ מהעם את לשד עצמותיו. הוקמה קהילה, שתעמיק את מעניתה בגב היהודי, הוקמה משטרה העולה בכשרונותיה על "החוטפים" למסור למולך את ילדי ישראל.

לפני ימים מספר נהרגו שמונה יהודים על עברם את הגבול הגיטו הרעב; וידיכם, שוטרים יהודים, עבדים נרצעים, היו בין שופכי הדם!

על מצע מתים מתגוללים ורקבון מוסרי תהומי ניעור רגע המרד – ואנחנו השומרים, נושאיו. חרתנו על דגלנו – למרוד במציאות ולא להיכנע. אין זאת סיסמה גרידא, זו היא אמת חיינו; ואמנם לא נכענו. כשרוב הנוער היהודי שואב את תנחומיו במעשי פריצות והוללות, כשזרועות הניון המשכרות והמנוונות מחבקות את הנוער, אנחנו שומרים על טהרת דגלנו וממשיכים בדרך ההגשמה האישית והכוננות החלוצית ללא ליאות. הודות להדרכה החלוצית והעבודה היום-יומית גיבשנו את דרכנו האידיאולוגית. לא נגשש בחשיכה, לא נפנה ונטה אחר להטי הרוח הנושב חליפות. בשולי העתונות השומרית הצבענו על תפקיד הנוער ויעודו, ולנבוכים הצבענו ציונים על פרשת דרכם. ולא לשוא היה עמלנו. לאחר שנת תלאות ואימים בגיטו יצאנו כשידנו על העליונה. אל שורותינו נספחו מאות חברים חדשים וכעת היננו מהווים עדה מלוכדת אחת, רבת משקל וערך. כלום יש להתריע על הבניין האדיר של תנועתנו נוכח ההריסה וכלייה הכללית?

מה פעלנו במשך שנה זאת? הוצאת "נגד הזרם", עתון הצופים "אל-על", ארגון שני גדודים, המונים מאתיים איש ("שריד" ו"באש"), הקמת ספריה גדולה, ייסוד קיבוץ, המחזיק מעמד למרות הקשיים הענקיים, ארגון להקת הקן, פיתוח ההווי השומרי בגדודים וביצוע תכניות השתלמות וארגון מסיבות ההסתדרות באולם פומבי זה, כשמפגינים אנו בפני הציבור בפרהסיה: האין זה מפעל נועז?!

ידענו על זאת, ידענו במה כוחנו גדול. והיננו היום להגיד לעצמנו, כי לימינו לא עמדה אלא האמונה האיתנה בעתידה המזהיר של האנושות הדוויה ועמנו הנענה. החזון הזה הוא אשר אימץ את ידינו והפרה את עבודתה של התנועה. הוא ליווה והוסיף ללוותנו בכל אשר נלך.

ביום מפקד ההסתדרות היננו קוראים את חברי הקן לגדודיו לשמור אמונים לדרכנו השומרית, היא דרך החתירה לקראת שחרור לאומי וסוציאלי של ההמונים היהודים באשר הם שם!

חזק ואמץ!

ההנהגה המקומית